

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS NUTARTIS

2021 m. lapkričio 10 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Artūro Driuko, Antano Simniškio (kolegijos pirmininkas) ir Algirdo Taminsko, susipažinusi su 2021 m. spalio 29 d. gautu ieškovės uždarnosios akcinės bendrovės „Verslo“ kasaciniu skundu dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. liepos 29 d. nutarties peržiūrėjimo,

nustatė:

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija 2021 m. rugsėjo 15 d. nutartimi Nr. DOK-4783 ir 2021 m. rugsėjo 30 d. nutartimi Nr. DOK-5147 atsisakė priimti ieškovės UAB „Verslo“ kasacinį skundą, nustačiusi, kad jis neatitinka Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau - CPK) 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų.

Pagal CPK 350 straipsnio 5 dalį asmuo, kurio skundą atsisakoma priimti dėl to, kad jis neatitinka CPK 347 straipsnio reikalavimų, ištaisęs trūkumus, turi teisę iš naujo paduoti kasacinį skundą, nepažeisdamas CPK 345 straipsnyje nustatyto termino.

Ieškovė trečią kartą pateiktą kasacinį skundą grindžia CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais. Kasaciniame skunde nurodo, kad: 1) apeliacinės instancijos teismas nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos dėl perkančiosios organizacijos nebendradarbiavimo vykdant sutartį pasekmių. Ieškovė įgijo teisę į darbų termino pratęsimą laikotarpiu, kurį pagal Sutartį viršijo atsakovė, sprendama papildomų darbų arba pastolių kiekio keitimo klausimą. Tuo pačiu atsakovė neturėjo pagrindo vienašališkai nutraukti Sutarties dėl darbų atlikimo termino tariamo pažeidimo, nes, atstatydama sutarties šalių interesų balansą, darbų atlikimo terminą dėl savo neveikimo privalejo pratęsti tiek, kiek vėlavo priimti teigiamą ar neigiamą sprendimą dėl pastolių kiekio; 2) apeliacinės instancijos teismas nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos dėl įrodymų vertinimo ir fiksuoto įkainio sutartyse užsakovui ir rangovui tenkančių rizikų paskirstymo. Byloje nustatytos aplinkybės lemia išvadą, kad ieškovė savo pasiūlyme turėjo nurodyti 1 kv. m. pastolių sumontavimo ir išmontavimo bei nuomos visam Sutarties įgyvendinimo terminui įkainį, kurį perkančioji organizacija pagal fiksuoto įkainio metodiką padaugino iš preliminarus kiekio (6132 kv.m.), siekdama įvertinti pasiūlymus. Atsakovė privalejo apmokėti faktinius kiekvieno pastolio sumontavimo, išmontavimo darbus, nepaisant to, kiek pastolių fiziškai ir kiek kartų buvo montuojama; 3) apeliacinės instancijos teismas nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos dėl esminių sutarties pažeidimų, kurie leidžia sutartį nutraukti vienašališkai. Nutartyje teismas konstatavo, kad Sutartis galėjo būti vienašališkai nutraukta *inter alia* ir dėl to, kad ieškovė nepateikė atsakovei dokumentų, patvirtinančių, kad darbuotojams mokamas pasiūlyme nurodytas atlyginimas. Kadangi ši aplinkybė neatitinka esminio sutarties pažeidimo situacijos ir ginčo šalių sudarytoje Sutartyje nebuvo nurodyta kaip vienašališko Sutarties nutraukimo pagrindas, todėl atsakovė neturėjo teisės šiuo pagrindu nutraukti Sutartį (CPK 6.217 straipsnio 5 dalis); 4) teismas nepagrįstai pripažino, kad nagrinėjamu atveju buvo pagrindas nutraukti Sutartį dėl to, kad tiek Sutarties įvykdymo terminu (2020 m. spalio 31 d.), tiek nutraukimo momentu (2020 m. gruodžio 24 d.) ieškovė nebuvo įvykdžiusi dalies darbų; 5) apeliacinės instancijos teismas nesivadovavo VPI 87 straipsnio 1 dalies 3 punktu ir Viešųjų pirkimų tarnybos direktoriaus 2019 m. sausio 24 d. įsakymu Nr. IS-13 patvirtintos Kainodaros taisyklių nustatymo metodikos 36 punktu, kuris darbų kiekio kitimo riziką nustato užsakovui, o mato vieneto kainos kitimo riziką nustato rangovui; 6) 2020 m. gruodžio 3 d. atsakovės pranešime (įspėjime) dėl sutarties nutraukimo buvo nurodyti tik deklaratyvūs darbų trūkumai. Tokiu atveju turi būti pripažinta, kad atsakovė nebendradarbiavo ir nesiekė, kad ieškovė žinotų konkrečius, atsakovei rūpinus Sutarties vykdymo trūkumus ir turėtų realias galimybes juos, jeigu tokių ir buvo, ištaisyti iki Sutarties nutraukimo.

Atrankos kolegijos vertinimu, pakartotinai trečią kartą paduodamame kasaciniame skunde nurodytais argumentais nepagrindžiamas CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų buvimas. Kasacinio skundo argumentai dėl materialiosios ir proceso teisės normų netinkamo taikymo nepatvirtina CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punkte nustatytų kriterijų kasacijai, t. y. kad egzistuoja teisinis pagrindas peržiūrėti bylą kasacine tvarka. Kasacinio skundo argumentais taip pat nepagrindžiamas nukrypimas nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos bei CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodyto kasacijos pagrindo egzistavimas. Atsižvelgdama į tai, atrankos kolegija neturi pagrindo dėl kasacinio skundo priimtumo daryti kitokią išvadą nei anksčiau teiktų kasacinių skundų atvejais. Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu CPK 346 straipsnio 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti (CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Atsisakant priimti kasacinį skundą, grąžintinas už kasacinį skundą sumokėtas žyminis mokestis (CPK 350 straipsnio 4 dalis).

Atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

nutaria:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.

Grąžinti UAB „VERSLO“ l.k. 302627983) 2475 Eur (du tūkstančius keturis šimtus septyniasdešimt penkis Eur) žyminio mokesčio, sumokėto 2021 m. spalio 29 d. SEB banko mokėjimo nurodymu Nr. 34205853.

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai Artūras Driukas

Antanas Simniškis

